

Anke Vanquathem

Een luisterend oor

Anke Vanquathem geeft les in het vierde leerjaar van scholengroep Sint-Jozef-Sint-Pieter in Uitkerke-Blankenberge. Daar is ze sinds kort ook vakbondsafgevaardigde. In die functie wil ze haar collega's op de hoogte houden van het actuele reilen en zeilen in het onderwijs en hen vooral het gevoel geven dat er naar hen geluisterd wordt.

Anke (37) is een alleenstaande mama met een zoontje van 9 jaar. Ze woont in Lissewege, een West-Vlaams polderdorpje dat is opgenomen in de lijst van 50 mooiste dorpen in Vlaanderen en intussen deel uitmaakt van Brugge. Het is er heerlijk rustig wonen en de korte rit naar Blankenberge neemt ze er zonder problemen bij. "Ik studeerde in 2011 af aan de Hogeschool van Gent. Het was oorspronkelijk niet mijn bedoeling om leerkracht te worden. Ik wilde graag de wereld verkennen, andere culturen, landen en talen ontdekken. Na het abrupt beëindigen van mijn studies toerisme aan het KHBO, moest ik een tussenoplossing zoeken en kwam ik als poetshulp in een school terecht. Daar zag ik wat er op een school gebeurt. Het wakkerde iets in mij aan. Ik zorg al van jongs af aan graag voor kinderen en geef al sinds mijn vijftiende dansles. Het waren mijn vrienden en familie die zeiden dat ik misschien wel geschikt zou zijn voor de lerarenopleiding. Uiteindelijk ben ik er ook voor gegaan", vertelt Anke.

Anke studeerde af maar voelde nog steeds de kriebel om naar het buitenland te gaan. Die zomer ging ze op het eiland Kos als kinderanimator aan de slag voor Jetair. Omdat ze na een korte vervanging niet direct werk vond, bood Jetair haar aan om een volledig seizoen voor hen te werken. Zo verbleef ze enkele maanden op Kreta en het jaar erna

terug op Kos. Daar kon ze haar grootste passies combineren: lesgeven, dansen en culturen ontdekken. "Na mijn job bij Jetair ging ik vanuit Waregem drie jaar lesgeven in Brussel. Een job die ik met hart en ziel deed, maar uiteindelijk zorgden de aanslagen ervoor dat ik de hoofdstad verliet. Ondertussen had ik mijn zoontje al, verhuisde ik terug naar mijn roots aan de kust en moest ik op zoek naar werk dichterbij. Ik kwam in het gemeenschapsonderwijs terecht, maar kon er geen plaats bemachtigen omwille van een school die haar deuren moest sluiten. De mondelinge reclame deed evenwel haar werk en al snel kwam ik terecht in mijn huidige school, SJSP Campus Schaapstraat. Ik geef les aan 28 flinke kinderen in het vierde leerjaar. Al snel had ik een goede klik met één van mijn collega's. Zij werd vorig jaar vakbondsafgevaardigde en vroeg mij om haar hierin te steunen. Ik vind het belangrijk om op de hoogte te zijn van de actualiteit en om te weten wat mag en wat kan. Als jonge leerkracht ligt dat niet altijd zo voor de hand. Ik ben nog vrij nieuw als vakbondsafgevaardigde en vind de vormingsdagen bij het COV dan ook heel interessant. Gelukkig kan ik met vragen en ideeën ook terecht bij mijn collega-VA. Ik hoop in de toekomst hetzelfde te mogen betekenen voor de anderen en hen het gevoel te geven dat er naar hen geluisterd wordt," besluit Anke.

TEKST
Johan Vergaerde

FOTO
Lara Jacobs

14:03

MET HART EN ZIEL